

Wanneer is het Nieuwe Testament begonnen?

“Hebr.9:15-17: 15 En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden. 16 Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; 17 Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft”.

In uw Bijbel is er, na het boek Maleachi en vóór het boek Mattheüs, een titelpagina waar vet gedrukt staat:

“HET NIEUWE TESTAMENT”.

En draait u de pagina om dan vindt u de eerste bladzijde van het Nieuwe Testament, oftewel het eerste hoofdstuk van het evangelie naar Mattheüs.

De verzen in de brief aan de Hebreëen verklaren dat het boek Mattheüs geen deel uitmaakt, van het Nieuwe Testament voor Israël, voorafgaande aan **Matth.27:50**:

“En Jezus, wederom met een grote stem roepende, gaf den geest”.

In Markus gaat het Oude Testament door tot **Mark.15:39**:

“En de hoofdman over honderd, die daarbij tegenover Hem stond, ziende, dat Hij also roepende den geest gegeven had, zeide: Waarlijk, deze Mens was Gods Zoon!”.

In Lukas gaat het Oude Testament door tot **Luk.23:49**:

46 En Jezus, roepende met grote stemme, zeide: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En als Hij dat gezegd had, gaf Hij den geest”.

En tenslotte gaat het Oude Testament door tot **Joh.19:37**:

“37 En wederom zegt een andere Schrift: Zij zullen zien, in Welken zij gestoken hebben.

In bovengenoemde verzen vinden we de dood van de testamentmaker, de Heere Jezus Christus; deze verzen in de brief aan de Hebreëen, Hebr.9:15-17, leren ons dus dat het Nieuwe Testament niet bestaan kon vóór de aangegeven teksten.

Dit is verrassende informatie als u bedenkt dat welhaast iedere kerk beweert dat de hoofdstukken, van het Oude Testament in de vier evangelieën, ‘leer’ bevatten voor de tegenwoordige kerkganger. Het is dus geen wonder dat de hedendaagse Christen op twee benen hinkt en labiel is in al zijn wegen omdat hij of zij de post van Israël leest alsof het voor hem of haar is. Ze vermengen wet en genade, vermengen Israël met het Lichaam van Christus, vermengen datgene wat in werkelijkheid niet vermengd kan worden.

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer”.

Terwijl het onjuist zou zijn om de evangelieën te veronachtzamen is het eveneens onjuist om proberen te leven volgens de Oud Testamentische leer van Israël. Wat niet is, en wordt, onderwezen is het feit dat ieder vers in onze Bijbel werkt op drie niveaus wetende:

- Historische informatie.
- Geestelijke informatie.
- Leerstellige informatie.

Iedereen kan op elk moment profiteren van de historische of geestelijke informatie; maar teneinde leerstellige informatie toe te passen moet iemand functioneren binnen de bedeling voor wat betreft de toe te passen leer. En dat is het wat NIET is, en wordt, onderwezen.

De leer van het Oude Testament moet worden toegepast door hen die onder het Oude Testament leven, zelfs als die Oud Testamentische leer wordt gevonden in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en fout is beoordeeld door de uitgever van de Bijbel en uw voorganger.

In het Oud Testamentische gedeelte van Mattheüs werd de Heere Jezus gevraagd: *“wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?”* en Christus antwoorde: *“Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden”* (Matth.19:16-17). Jezus zei niet verzoend te worden door het kruis omdat zijn betalen voor de zonde op Golgotha niet eerder plaats zou vinden dan acht Oud Testamentische hoofdstukken later in het evangelie naar Mattheüs.

Zou u uw magnetron repareren door gebruik te maken van het instructieboek van uw grasmaaimachine. Christenen die pogen de Heer te dienen door het instructieboek te gebruiken dat Hij aan Israël heeft gegeven bewerkstelligen verwarde tienden en wachten tevergeefs op de uit te storten zegeningen, Maleachi 3:10:

“Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen)”.

Wetende dat het Nieuwe Testament toebehoort aan Israël en Juda, als ook het Oude Testament, hebben wij, in het Lichaam van Christus, onze eigen instructies die Christus heeft gegeven aan onze Apostel Paulus.

De onbekendheid van deze waarheden is van groot Bijbels belang: bijna niemand weet waar het Nieuwe Testament nu eigenlijk begint; en daarom is er hongersnood in het land om te horen de woorden des HEEREN (Amos 8:11) waarvoor ze bedoeld zijn om te horen.

“Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik een honger in het land zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te horen de woorden des HEEREN”.

Christus heeft onze instructies aan Paulus gegeven en wij moeten Paulinisch zijn in onze leer. Onze apostel is Paulus en Paulus is ons voorbeeld:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

“1Kor.14:37: Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

“1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

Het is respectloosheid naar onze Redder als we de Paulinische leer veronachtzamen.

Als we proberen om Christus in Zijn voetstappen te volgen dan falen we om te wandelen in nieuwheid des levens welke is volgens de openbaring der verborgenheid, dat is datgene dat door de eeuwen heen verborgen is geweest maar nu openbaar is gemaakt door de opgestane Heer aan onze apostel Paulus. En Paulus heeft het door zijn brieven, Romeinen tot en met Filemon, aan ons doorgegeven

Zoals het Oude Testament niet begint waar de titelpagina dat in onze Bijbel aangeeft maar eerst negenenzestig hoofdstukken later in Exodus 19 toen het Oude Testament is gegeven, zo begint het Nieuwe Testament niet waar de titelpagina dat aangeeft. En alsof dit nog niet voldoende moeilijk was voor Christenen om te accepteren, zowel de Oude als de Nieuw testamentische boeken bevatten niet onze leer.

Het feit dat de meesten van ons verkeerd zijn onderwezen is echter niet de schuld van God want Zijn woorden zijn duidelijk en gemakkelijk te verstaan: De meeste kerkgaande mensen, die zichzelf Christenen noemen, werken onder de Oud Testamentische leringen die aanwezig zijn in de evangelieën Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, terwijl ze pogen om zich Israëls beloften toe te eigenen en doen alsof ze niet beschaamd en verward zijn.

Naschrift:

--De Bijbel is duidelijk wie de verbonden, het Oude en het Nieuwe, toebehoren:

“Rom.9:4: Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen”.

--Het boek Handelingen is een overgangsboek van het evangelie van het koninkrijk naar het evangelie der genade Gods.

--De brieven van de apostel Paulus zijn Romeinen tot en met Filemon en zijn bestemd voor de leden van het Lichaam van Christus, dus voor ons.

--De Bijbelboeken Hebreeën tot en met Openbaring zijn profetische boeken en hebben betrekking op Israël.

--1Tim.3:16-17 zegt ons:

“Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; 17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust”.

Vertaler:

L. H. Meijer.

l.h.meyer@ziggo.nl

www.bedelingdergenade.nl